

4 частина

Перед обличчям прірви

1. Останні слова Якова-Давіда, сина Йоеля-Цві Га-Леві:
2. Чотири рази я народився, і вже один раз я помер:
3. Вперше я народився на зустріч голосу - радість батьків і восьми братів, сестер моїх, коли із допомогою Всевішнього благословенного я прийшов у цей світ біля двадцяти п'яти років тому:
4. Протягом останніх двадцяти п'яти років ще тричі народжувався і вже один раз помер:
5. Після цієї смерті жодна інша не лякає мене смерть:
6. У ніч селекції народився я вдруге: нас зібрали, всіх чоловіків з містечка, на центральній площі:
7. Зірки сховалися - тільки жовті латки мерехтіли в темряві:
8. Було наказано вишукуватися в довгу лінію, всім оголити верхню частину тіла:
9. Один за одним проходили в тьмяному від масляної лампади світлі, перед дияволом в чорному, який рухом руки відправляв направо, наліво:
10. Одразу зрозумів, що туди відправляють сильних та міцних, а сюди - старих і малих:
11. Миттєво наповнив взуття піском і виріс на кілька сантиметрів, вдихнув на повні груди і покрокував на шпінках повз нього; і був відправлений до сильних:
12. Потім почув постріли, і я зрозумів, що отримав життя своє в подарунок. Благословенно Ім'я Його:
13. Народився я втретє, коли тисячу із нас взяли йти перед армією по мінному полю:
14. Багато мін було на полі, а ми були живою стіною:
15. Щоденно наша кількість зменшувалася, за собою залишали замордованих друзів наших в їжу птаху небесному і звіру лісовому:
16. Після такого походу нас залишилося сімдесят вісім:
17. І відчув я, що народився знову, коли в кінці дня ми дійшли до сінка, де отримали заслужену порцію супу. День за днем, кожен день благословенний Господь:
18. 19. В ту ніч я народився вчетверте: На хвилину спустився я з сінку на задній двір і встиг побачити запалений сірник і хвору посмішку палія:
20. Стіна зробила своє діло, немає в ній пуття:
21. Горів сінок, і мої брати, спалюючись в багатті, в небеса підіймались всеспалення жертвою до благословенного Господа:
22. Чотири рази народжений – один тільки раз не помре:
23. Після того, як втікав від пожежі, прийшла за мною смерть: був місцевими схоплени і кинутий в вагон - потяг рухався в напрямку «визвольної праці»:

24. З оркестром нас зустріли, провели - рушник і мило в руках наших, вимити спітніле тіло:
25. Сморід спаленої плоті, в руках наших мило горить, грає оркестр:
26. Господь помилував мене. В останню мить висмикнули з ряду, і не став я - частиною голого натовпу, яку в приміщення заганяли:
27. З диким гуркотом зачинилися двері, звук відсікаючи, який не здатен мову передати:
28. Свист пролунав - шиплячі струмені газу встромилися, змішавшись зі «Шма Ісраель», «мамеле», «Адонай Елогейну», «мадре міа», «Адонай эхад», «тателе» - гаснучий, в тишу осідаючий крик, за яким - голос безмовності тонкої:
29. І тоді настала моя черга: витягувати трупи, зуби виривати золоті, і тягнути, втискати в жерлоо печі тіло за тілом:
30. Коли виривав я зуби Лейзера, брата, якого я не бачив кілька років, померло серце в мені - тіло жити продовжило, ноги ступали, а я – помер я. Господь дав мені життя, і Господь взяв його, нехай буде Ім'я Господа благословенним:
31. Скільки потрудився Господь, щоб ми втратили віру в Нього, але гніву Його і ярості всупереч, ми не зробили цього:
32. Коли я помру в наступний раз - не розривайте одяг, не влаштовуйте жалобу за мною - не буває такого: смерть після смерті:
33. Не дивуйтеся, не питайте “чому?”. Те, чого не зробив я, за мене не зробити іншим: